

บทเพลงบ่าววี: ลักษณะความเปรียบและการสร้างคำประสมด้านความรัก*

นริศมล ไชยคำ³

บุญเลิศ วิวรรณ⁴

รับบทความ 26 มีนาคม 2567 แก้ไขบทความ 04 มิถุนายน 2567 ตอบบรับ 22 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความเปรียบและลักษณะการสร้างคำประสมในบทเพลงบ่าววี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากช่องยูทูป RsaimMusic จำนวน 100 บทเพลงและประยุกต์แนวคิดด้านการใช้ความเปรียบและการสร้างคำประสมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี มีจำนวนทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ 1) ความเปรียบแบบอุปมา เช่น เปรียบหน้าตาเข้ากับหัวใจ 2) ความเปรียบแบบอุปลักษณ์ เช่น เปรียบมนุษย์เป็นพืช 3) ความเปรียบแบบสัญลักษณ์ เช่น เปรียบนาฬิกาเป็นลมหายใจ 4) ความเปรียบแบบบุคลาธิษฐาน เช่น เปรียบหุ่นไล่กาให้เป็นสิ่งมีชีวิต และ 5) ความเปรียบแบบอติพจน์ เช่น เปรียบน้ำตาที่รินไหลเหมือนน้ำในเขื่อน ซึ่งความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงส่วนใหญ่แสดงให้เห็นด้านความรักที่เปรียบเทียบกับธรรมชาติ ส่วนการสร้างคำประสมด้านความรักในบทเพลงบ่าววี ผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะการสร้างคำประสมด้านความรัก 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) คำประสมที่มีส่วนหลักเป็นคำเดี่ยว + ส่วนขยายเป็นคำเดี่ยว เช่น ความเหงา 2) คำประสมที่มีส่วนหลักเป็นคำเดี่ยว + ส่วนขยายเป็นกลุ่มคำ เช่น การเอาใจ ซึ่งคำประสมที่ปรากฏในบทเพลงแสดงมุมมองความสัมพันธ์ด้านความรักที่มีทั้งความสมหวังและไม่สมหวัง

คำสำคัญ: ความเปรียบ, การสร้างคำประสม, บทเพลง, บ่าววี

³ นิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล nareekamon.c@ku.th

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล Boonlert.w@ku.th

Bao Wee's Songs: Characteristics of the Comparison and Formation of Compound Words for Love *

*Nareekamon Chaikum*⁵

*Boonlert Wiwan*⁶

Received 26 March 2024; revised 04 June 2024; accepted 22 June 2024

Abstract

The purpose of this research article is to study the characteristics of the comparison and formation of compound words in Bao Wee's songs. The data were collected from 100 songs on the YouTube channel RsaimMusic, and the concepts of comparison and formation of compound words were employed for data analysis.

The findings revealed that there are 5 types of comparisons that appeared in Bao Wee's songs: 1) simile, such as comparing cogon grass to a heart; 2) metaphors, such as comparing humans to plants; 3) symbols, such as comparing a clock to breathing; 4) personification, such as comparing a scarecrow to a living thing; and 5) hyperbole, such as comparing tears to water in a dam. The comparisons that appeared in most of the songs show love in comparison to nature. As for the formation of compound words for love in Bao Wee's songs, there are 3 characteristics: 1) compound words with the main part as a single word + the modifier as a single word, such as *kwam-ngao* (loneliness); 2) compound words with the main part as a single word + the modifier as a group of words, such as *kan-ao-jai* (appeasement); The compound words

⁵ Master's degree Student, Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Kasetsart University, email: nareekamon.c@ku.th

⁶ Assistant Professor Dr., Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Kasetsart University, email: boonlert.w@ku.th

that appeared in the songs express the perspective of love relationships that are both fulfilled and unrequited.

Keywords: Comparison, Formation of Compound Words, Songs, Bao Wee

บทนำ

"เพลง" ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกในรูปแบบของภาษาผ่านเนื้อเพลง ผสมผสานกับท่วงทำนอง บุญยงค์ เกศเทศ (2536 : 68) กล่าวว่า เพลง มีบทบาทที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสังคม อีกทั้งยังทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม ให้ข้อคิดและยังช่วยยกระดับจิตใจของผู้ฟังให้สูงขึ้น ดังนั้น เพลง จึงมีรูปแบบการเรียงร้อยถ้อยคำผสมกับจังหวะ ทำนอง และดนตรีที่ทำให้เกิดความไพเราะสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ประพันธ์บทเพลงไปยังผู้ฟังได้อย่างลึกซึ้งอาจกล่าวได้ว่า ภาษาในบทเพลงเป็นการสื่อสารที่มนุษย์ใช้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกในแง่มุมต่าง ๆ ภาษาจึงเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือ หรือกระจกสะท้อนความรู้สึกนึกคิดภายในของมนุษย์ออกมาสู่ภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดเหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม หรือแม้แต่ความรู้สึกและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง

เพลงไทยถิ่นใต้ถือเป็นมรดกทางวรรณกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะทางด้านภาษา ได้เป็นอย่างดีประกอบกับการแต่งเนื้อร้องด้วยถ้อยคำภาษาที่เรียบง่าย นอกจากเพลงไทยถิ่นใต้จะให้ความเพลิดเพลินแล้วยังสะท้อนความรู้สึกนึกคิด เหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นอีกด้วย เพลงถิ่นใต้ที่ปรากฏความเป็นภาคใต้ได้ดีคือ บทเพลงของ บ่าววี บ่าววีเป็นนักร้องอาชีพที่มีชื่อเสียงเคยสังกัดอยู่ค่ายอาร์สยามและสร้างสรรค์ผลงานเพลงออกมามากมาย ทำให้มีผู้ติดตามผลงานเพลงเป็นจำนวนมาก

บ่าววี พันจ่าอากาศเอก วีรยุทธ์ นานซ้า เป็นนักร้องลูกทุ่งชาวไทย จบจากโรงเรียนจ่าอากาศ รุ่นที่ 36 เหล่าอากาศโยธิน-สารวัตรทหาร ปัจจุบันรับราชการเป็นทหารอากาศที่กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ กองบัญชาการกองทัพอากาศ ดอนเมือง กรุงเทพฯ ผลงานชุดแรกของบ่าววีมีชื่อว่า ดาวห่างจันทร์, ฝากฟ้า เป็นต้น จากนั้นก็มีผลงานชุดที่ 2 ปี 2550 และมีเพลงที่โด่งดังเป็นอย่างมาก คือ ขอนไม้กับเรือ บทเพลงของบ่าววีสร้างปรากฏการณ์ให้มีผู้ติดตามผลงานเพลงลูกทุ่งไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากน้ำเสียง สำเนียงที่ใช้เป็นภาษาถิ่นใต้ ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้ได้รับรางวัล “ศิลปิน

เพลงลูกทุ่งดีเด่นชาย (รางวัลพิมเนสสร ครั้งที่ 2 ประจำปี 2556) และรางวัล บุคคล
สงเคราะห์ดีเด่น รับประทาน ตาซึ้งทอง ประจำปี 2556” (ข่าวสด sanook, 2559)

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยพบการใช้โวหารภาพพจน์ที่ปรากฏในบทเพลง
ของบ่าววี ซึ่งโวหารภาพพจน์ที่พบเป็นลักษณะการใช้โวหารภาพพจน์ที่น่าสนใจ ประกอบ
ไปด้วย 6 ประเภท ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อธิพจน์ และสัทพจน์
โดยมีตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความเปรียบแบบอุปมา

หากเปรียบคนดั่งกิ่งไม้ คนเดียวคงต้านไม่ไหว ถ้ามั่วรวมกันคง
ยิ่งใหญ่ ไม่มีสิ่งใดต้านทาน

(เพลงพลังฝัน พลังใจ)

จากตัวอย่างที่ 1 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเปรียบเทียบคน
ว่าคล้ายกับกิ่งไม้ที่สื่อถึงความแข็งแกร่ง และมีรูปร่างที่หนาใหญ่ ที่อยู่เพียงผู้เดียว
ไม่สามารถแก้ปัญหา หรือรอดพ้นจากภัยอันตรายได้ แต่หากมีต้นไม้ใหญ่ที่คอยพยุงไว้ซึ่งมี
กิ่งก้านอีกมากมายที่แตกออกไปก็เปรียบเสมือนมีผู้คนมากมายล้อมรอบตัวที่พร้อมจะ
ต่อสู้กับปัญหาที่กำลังพบเจอ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ หรืออันตรายใด ๆ ก็มีโอกาสจะ
เข้ามาทำร้ายได้หากผู้คนร่วมแรงกัน

ตัวอย่างที่ 2 ความเปรียบแบบอุปลักษณ์

เธอคือแรงผลักดัน ให้พื่นนั้นทำลงไป

(เพลงทุกหยาดเหงื่อเพื่อเธอ)

จากตัวอย่างที่ 2 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเปรียบเทียบกำลังใจ
กับคนที่คอยเป็นแรงผลักดันและสื่อได้ถึงความมีอิทธิพลต่ออีกฝ่าย ซึ่งกล่าวว่าเธอ
หรือคนรักที่คอยเป็นแรงผลักดันให้เขามีกำลังใจที่จะกล้าตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ และต่อสู้กับ
อุปสรรคที่ผ่านเข้ามาได้อย่างไม่เกรงกลัว

ตัวอย่างที่ 3 ความเปรียบเทียบสัญลักษณ์

เมื่อนาฬิกาของเธอ เหมือนจะเดินกลับหลัง

(เพลงระยະสุดท้ายไม่มีจริง)

จากตัวอย่างที่ 3 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเลือกใช้นาฬิกา มาแทนคำว่าเวลาของการมีชีวิตอยู่ของคนรัก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้ฟังเข้าใจว่า บุคคลใน เนื้อเพลงกำลังจะมีเวลาใช้ชีวิตได้อีกไม่นานดังถ้อยคำที่ว่า “เดินกลับหลัง” แต่ผู้แต่ง เลือกที่จะใช้สัญลักษณ์มาทดแทนการบอกโดยตรง ซึ่งถือเป็นการลดถ้อยคำหรือเนื้อหา ให้ดูเบาบางลง และใช้วิธีการเน้นอารมณ์สื่อสารผ่านตัวภาษานั้นเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในบทเพลงของบ่าววี มีการใช้โวหาร ภาพพจน์อย่างหลากหลายและมีการประสมคำที่เกิดขึ้นในบทเพลงไทยถิ่นใต้ที่สื่อสารผ่าน ตัวภาษา จึงทำให้บทเพลงเหล่านี้มีความน่าสนใจ และทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาโวหาร ภาพพจน์และลักษณะคำประสมที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยที่ศึกษาการใช้โวหารภาพพจน์ในบทเพลง เช่น สมเกียรติ รัชฌ์ณ (2538) ศึกษาเรื่องโวหารภาพพจน์ในบทเพลงของ ธงไชย แมคอินไตย์ ส่วน งานวิจัยของชุมพร ทุโคกรวด และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องวณะมงคลในพื้นถิ่นอีสาน กับการใช้โวหารภาพพจน์ และงานวิจัยของภัทรพงศ์ สืบเพ็ง และคณะ (2563) ศึกษาเรื่อง โวหารภาพพจน์บทประพันธ์เพลงของ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ส่วนงานวิจัย การสร้างคำในภาษาไทย พบว่างานวิจัยของ กาญจนา นาคสกุล (2516) ศึกษาเรื่อง คำประสมที่เป็นส่วนหนึ่งของบทความเรื่องแบบ “การเสริมสร้อยในภาษาไทยและภาษา เขมร” ในหนังสือกรองภาษาและวรรณกรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำประสมด้านความรักที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี

แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

ภาพพจน์ (Figures of speech) หมายถึง ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพ หรือการใช้ถ้อยคำที่ให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่อข้อความที่ได้อ่านได้ฟังอย่างกระจ่างชัด มีผู้แปลความหมายของ Figures of speech เป็นภาษาไทยแตกต่างกัน คือ “โวหาร ภาพพจน์ โวหารภาพพจน์” ซึ่งทั้ง 3 คำมีความหมายไม่แตกต่างกันเพราะเป็นถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกนึกคิดและการแสดงเรื่องราวให้มีอรรถรส โดยผู้เขียนต้องรู้จักใช้กลวิธีในการเลือกสรรถ้อยคำอย่างมีศิลปะเพื่อให้เกิดความงาม และจินตภาพในการเขียนที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจซึ่งมากกว่าการกล่าวถ้อยคำอย่างตรงไปตรงมา (ดวงใจไทยอุบล, 2552)

นอกจากนี้ เปลื้อง ณ นคร (2497) ได้ให้ความหมายว่า ภาพพจน์ กล่าวต่อว่า ภาพพจน์นั้นไม่ได้มุ่งถึงภาพหรือรูป แต่หมายถึงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่จะเกิดเป็นรูปร่างขึ้นในใจ ในการที่จะพูด เขียนหรือแสดงควมอย่างมีภาพพจน์นั้น ก็คือการพูดโดยใช้คำที่ให้ความหมายโดยนัย

การสร้างคำในภาษาไทยสามารถสร้างคำใหม่ได้หลายวิธี เช่น การซ้ำคำ การซ้อนคำ หรือการประสมคำ ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในการทำวิจัยชิ้นนี้ การประสมเป็นคำที่เกิดจากการสร้างคำโดยนำคำมูลมาประกอบกันเข้าแล้วได้คำใหม่ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2535 : น. 60-62) นอกจากนี้ บรรจบ พันธุเมธา (2525 : น. 108) ได้ให้คำจำกัดความคำประสมในหนังสือ ลักษณะภาษาไทย ว่า คำประสมหมายถึง คำที่มีคำ 2 คำหรือมากกว่านั้นมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่อีกคำหนึ่งคำที่ประสมกันเข้าเป็นคำใหม่นี้แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกันอย่างคำซ้อน ความหมายสำคัญอยู่ที่คำต้น ส่วนคำที่ตามมาเป็นส่วนขยาย ทั้งนี้ นอส ริชาร์ด บี Noss, Richard B. (1964 : น.57-71) ได้เขียน Thai Reference Grammar ในบทที่ ๒ เกี่ยวกับการประกอบหน่วยคำ โดยกล่าวไว้ว่า คำประสม คือ หน่วยคำที่เกิดจากส่วนประกอบที่เรียงกันในลักษณะที่ส่วนประกอบแรกเป็นส่วนหลัก และส่วนที่เหลือเป็นส่วนขยาย ซึ่งคำประสมนั้นจะจัดเป็นคำชนิดต่าง ๆ ได้ตามชนิดของคำที่เป็นส่วนประกอบหลัก และพบว่าคำนามจะเป็นส่วนประกอบหลักได้

มากกว่าคำชนิดอื่นรองลงคือ คำกริยา คุณศัพท์ คำจำนวนนับ และคำชนิดอื่น ๆ ซึ่งในขณะเดียวกัน ราตรี ธีนวารชร (2550 : น. 107 - 108) กล่าวว่า คำประสม เกิดจากการนำคำซึ่งเป็นหน่วยคำอิสระต่างความหมายตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปมาประกอบกันเป็นคำเดียวกันในโครงสร้างที่ใหญ่กว่าเดิม คำดังกล่าวจะร่วมกันทำหน้าที่เป็นหมวดคำเดียวกันในภาษาคือ เป็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำบอกเวลา คำประสมจะมีความหมายใหม่ ซึ่งอาจมีเค้าความหมายเดิม และอาจกล่าวได้ว่าคำประสมเป็นการสร้างคำในภาษาไทยอีกวิธีหนึ่ง ทำให้คลังคำในภาษาที่จะใช้สื่อสารมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

จะเห็นได้ว่า ภาพพจน์จะช่วยทำให้สำนวนโวหารและงานเขียนมีชีวิตชีวา ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ศึกษาความเปรียบในบทเพลงบ่าววี และแนวคิดการสร้างคำในภาษาไทยมาเป็นแนวทางการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโวหารภาพพจน์และการสร้างคำในภาษาไทย
2. เก็บรวบรวมข้อมูลบทเพลงบ่าววีจำนวน 100 เพลง จากช่องทางยูทูบ RsiamMusic
3. วิเคราะห์ลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี โดยพิจารณาจากรูปภาษา ความหมาย เจตนา และบริบทการสื่อสาร
4. วิเคราะห์ลักษณะคำประสมด้านความรักในบทเพลงบ่าววี โดยพรรณนาจากข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยอย่างเป็นระบบ
5. นำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องบทเพลงบ่าววี: ลักษณะความเปรียบและการสร้างคำประสมด้านความรัก ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดที่ได้ศึกษาไว้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี

ลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี จำนวน 100 เพลง ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของดวงใจ ไทยอุบล (2552) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และพบว่ามีความเปรียบจำนวน 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 ความเปรียบแบบอุปมา (Simile) คือ การเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอุปมานั้นเป็นสิ่งที่นำมาเปรียบ มักใช้คู่ไปกับอุปไมย ซึ่งเป็นเนื้อความที่รับเอามาเปรียบ มีคำเชื่อมระหว่างอุปมากับอุปไมย เช่น เหมือน ดัง ดุจ ราว เถก (ดวงใจ ไทยอุบล, 2552: 75 - 82) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4 เจ้าเลยไม่หวนคืนมา หย้าคาต้องลมขาดใบ เหมือนใจพี่

(เพลงพี่บ่าวรออยู่)

จากตัวอย่างที่ 4 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้ต้นหย้าคาที่ขาดสายลมแทนหัวใจของคนทีรอนครรักกลับคืนสู่อ้อมกอด เนื่องจากหย้าคาเป็นหญ้าชนิดหนึ่งที่จะพริ้วสวยเมื่อได้ได้กับสายลม แต่หากผู้แต่งเลือกใช้สัญลักษณ์มาทดแทนการบอกโดยตรง ซึ่งถือเป็นการลดถ้อยคำหรือเนื้อหาให้ดูเบาบางลง และใช้วิธีการเน้นอารมณ์สื่อสารผ่านตัวภาษาจนทำให้เกิดความโศกเศร้า หม่นหมอง และเสียใจ

ตัวอย่างที่ 5 เธอเอ๋ย เธอก็เหมือนไฟ พี่เป็นเพียงแมงเม่าเหงาใจ

(เพลงแมงเม่าเหงาใจ)

จากตัวอย่างที่ 5 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเลือกใช้คำเพื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างคนกับสิ่งธรรมชาติ และระหว่างคนกับสัตว์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบที่ทำให้เห็นชัดถึงลักษณะอาการที่เกิดความเหงา เศร้า และจมอยู่กับความเดียวดาย ในขณะที่อีกคนเปรียบเหมือนเปลวไฟที่คอยส่องแสงสว่าง แต่ในขณะที่เดียวกันแมงเม่าเป็นสัตว์ปีกชนิดหนึ่งที่คอยใช้แสงไฟในการนำทางและมักจะบินเข้าหากองไฟเพื่อจับคู่ผสมพันธุ์ ซึ่งเหมือนกับเธอที่เป็นกองไฟ และพี่เป็นแมงเม่าที่ใช้ชีวิตและหัวใจในการ

นำทางเพื่อแสวงหาความรัก จึงทำให้เห็นข้อเปรียบเทียบของความรู้สึก ความรักในเนื้อเพลงที่กำลังเล่าเรื่องราวการใช้ชีวิตของคนและสัตว์ผ่านการอุปมา

ตัวอย่างที่ 6 มีร่างกายหัวใจตั้งเทียนไขเล่มน้อย

(เพลงเปลวเทียน)

จากตัวอย่างที่ 6 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเปรียบเทียบอวัยวะชิ้นส่วนของร่างกายให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งของเครื่องใช้ที่คอยนำแสงสว่างตั้งเทียนไขเล่มน้อย แสดงให้เห็นว่าร่างกายและหัวใจของคนนั้นมีลักษณะรูปร่างที่ขนาดเล็กน้อยเหมือนกับเทียนไขเล่มเล็กที่ใช้ชีวิตเพียงลำพังและเดียวดาย

1.2 ความเปรียบเทียบอุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การเปรียบสิ่งหนึ่งโดยใช้คำว่า เป็น เท่า คือ เปรียบของสองสิ่งว่าเท่ากัน แทนกันและกันได้โดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกัน (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2552: 75 - 82) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 7 เปรียบฉันเป็นนก เปรียบเธอเป็นฟ้า ฉันบินเท่าไร แต่เธอไม่ถึงสักที

(เพลงนกหาฟ้า)

จากตัวอย่างที่ 7 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการอุปลักษณ์โดยเปรียบเทียบระหว่างสัตว์กับธรรมชาติ โดยเปรียบคนเป็นนกที่คอยบินและเปรียบคนรักเป็นท้องฟ้า แสดงให้เห็นว่านกกับท้องฟ้าเป็นสิ่งที่คู่กัน เนื่องจากนกจำเป็นต้องมีท้องฟ้าไว้เพื่อบิน ส่วนท้องฟ้าอยู่สูงและมีความยิ่งใหญ่ ผู้แต่งต้องการให้เห็นว่าการตามหาสิ่งที่ชื่นชอบและหลงใหล ไม่ว่าจะต้องบินไปสูงเท่าไรก็ไม่สามารถเอื้อมถึงสิ่งที่ต้องการได้สักที แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ตัวเองจะเป็นนกที่บินอยู่ท้องฟ้า แต่ท้องฟ้านั้นช่างเป็นสิ่งที่กว้างขวางและสูงไกลจนไม่สามารถแตะมันถึงได้อย่างง่าย ๆ

ตัวอย่างที่ 8 เปรียบกับพี่เป็นแค่ขอนไม้ ต่อให้รักเจ้ามากเพียงไหน ผุพังไปพึ่งพาก็ได้ไม่นาน

(เพลงขอนไม้กับเรือ)

จากตัวอย่างที่ 8 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการอุปลักษณโดยเปรียบเทียบคนคล้ายกับท่อนไม้เพียงท่อนหนึ่ง ที่มีลักษณะท่อนยาวซึ่งอาจล่อนน้ำได้เพียงไม่นานและผุพังไปตามกาลเวลา การใช้โวหารลักษณะนี้ถือเป็นการแสดงให้เห็นความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองไม่สามารถเป็นคนที่คอยประคองความรัก ไม่สามารถเป็นที่พึ่งพาให้แก่คนรักได้และไม่สามารถสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตคู่ได้

ตัวอย่างที่ 9 แล้วหัวใจน้องมันเป็นพันพร้อ หรือคือน้ำกลิ้งบนใบไม้

(เพลงชัดเจนไปเลย)

จากตัวอย่างที่ 9 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการอุปลักษณโดยเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่งที่อยู่คนละวงความหมายกัน หัวใจน้องมันเป็นพันพร้อ หรือคือน้ำกลิ้งบนใบไม้ ซึ่งเป็นการอ้างถึงสำนวนไทยที่ว่า “น้ำกลิ้งบนใบบัว” หมายถึง คนที่มีนิสัยเชื่อถือไม่ได้ พุดกลับลอกไปมา ปากไม่ตรงกับใจ เปรียบเทียบให้เห็นว่า หัวใจของเธอมันโลเล ไม่มีความชัดเจน พุดไม่ตรงกับใจ ไม่ว่าใครจะพูดอย่างไรก็พร้อมที่จะเปลี่ยนฝ่ายและเอนเอียงไปตามผู้คนเหล่านั้น

1.3 ความเปรียบเทียบสัญลักษณ์ (Symbol) คือ การเลือกใช้คำมาเรียกแทนสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งจะมีความหมายแตกต่างออกไปจากความหมายเดิม (ดวงใจ ไทยอุบล, 2552: 75 – 82) ในบทเพลงของบ่าววี ผู้แต่งได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสัญลักษณ์เหล่านั้นให้ความหมายที่กระทบใจ ทำให้เกิดสีสัน และความไพเราะสละสลวยคมคาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 10 ถึงแม้ว่าเธอให้ลิ้ม ฉันก็รักเธอหมดหัวใจ แก่เชือกที่มันผูกตาย ก็ยัง
ง่ายกว่า ใจผูกพัน

(เพลงเชือกผูกตายใจผูกพัน)

จากตัวอย่างที่ 10 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าการเลือกใช้สิ่งของมาทดแทนคำที่สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความสัมพันธ์ โดยกล่าวถึงลักษณะของการผูกเชือก

เป็นลักษณะของเชือกที่มัดกันเพื่อให้แก่เชือกไม่ได้เปรียบกับความสัมพันธ์ทางใจ ซึ่งเป็นการใช้สัญลักษณ์ที่สร้างสรรค์และแสดงให้เห็นถึงปมบางอย่างที่ยังถูกผูกมัดไว้ และยังไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ หรือไม่สามารถออกมาจากความสัมพันธ์เหล่านั้นได้ ซึ่งถือเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้คนมักเอาสิ่งของมาใช้เปรียบเทียบกับในเชิงสัญลักษณ์เกี่ยวกับความรัก การใช้ชีวิต และความสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 11 นาฬิกาของเธอ ก็将继续ต่อไป เต็มลานเต็มแรงด้วยใจด้วยรัก
ของเธอ

(เพลงระยະสุดท้ายไม่มีจริง)

จากตัวอย่างที่ 11 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการเลือกใช้นาฬิกามาใช้แทนคำว่าเวลาชีวิตของคนรักที่กำลังเดินต่อไปข้างหน้าเรื่อย ๆ ดังข้อความที่ว่า “เต็มลาน” หรือการขึ้นลานของนาฬิกา คือ การเติมพลังงานให้นาฬิกาโดยตรง โดยที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยการแกว่งแขนของคนใส่ ซึ่งกล่าวต่อว่าเต็มแรงด้วยใจรักของเธอ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะไม่มีคนรักอยู่เคียงข้างแต่การใช้ชีวิตในแต่ละวันจะผ่านไปได้ด้วยกำลังใจของตนเองอย่างไม่เดียวดาย ผู้แต่งต้องการสื่อสารบทเพลงการใช้ชีวิตที่ไร้คนรักตั้งการขึ้นลานนาฬิกาที่สามารถเติมพลังงานให้แก่ตนเองได้

ตัวอย่างที่ 12 แต่คนอย่างฉันนั้นมันแค่ดิน ไม่อาจโบยบินไปเคียงข้างดาว

(เพลงไม่อยากให้ดาวต้องมาเยือนดิน)

จากตัวอย่างที่ 12 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้สัญลักษณ์ที่วงคำศัพท์จากธรรมชาติมาเปรียบเทียบกับตนเองว่าดินเป็นสิ่งที่ไร้ค่า ไร้ความสามารถและอยู่บนพื้นที่คอยให้ผู้คนใช้เหยียบย่ำในแต่ละวัน ในขณะที่เปรียบเทียบกับเธอเป็นดาว ซึ่งอยู่สูงห่างไกลและอาศัยอยู่บนท้องฟ้า และไม่มีทางที่ดินจะมีโอกาสได้โบยบินขึ้นไปบนท้องฟ้าเพื่อเคียงคู่กับดวงดาว เพราะระยะห่าง และระยะทางที่ไกลจากกันสื่อให้รับรู้ได้ถึงความเป็นไม่ได้และไม่คู่ควร

1.4 ความเปรียบแบบบุคคลิธิฐาน (Personification) คือ การสมมติสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ ให้กิริยาอาการและความรู้สึกนึกคิดประหนึ่งมนุษย์ (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2552: 75 -82) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 13 หุ่นไล่กาทางแขน ก็เพราะรอแฟนกลับมา วันเดือนผ่านไปทุกครา
ตรึงตรายังอ้าแขนรอ

(เพลงหุ่นไล่กา)

จากตัวอย่างที่ 13 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้สิ่งประดิษฐ์สิ่งหนึ่งที่ชาวนาสร้างขึ้นไว้ไล่กาที่ท้องทุ่งนา เปรียบเทียบให้หุ่นไล่กาที่เป็นสิ่งประดิษฐ์และไร้ความรู้สึกไม่มีชีวิต ให้สามารถมีชีวิตและแสดงความรู้สึกได้ โดยนำมาเปรียบกับบุคคลที่กำลังรอคนรักโดยไม่นับรอวันเวลา เหมือนหุ่นไล่กาที่ยืนรอไล่กาที่ทุ่งนาอย่างไร้วันเวลาสิ้นสุด ซึ่งในสมัยอดีตอาชีพหลักของภาคใต้นิยมทำนาข้าวในทุก ๆ ครัวเรือนมักจะสร้างหุ่นไล่กาไว้เฝ้าทุ่งนา เพื่อป้องกันและขับไล่แมลงและนกต่าง ๆ หากมองผิวเผินโดยไม่สังเกตอาจเข้าใจได้ว่าหุ่นไล่กามีชีวิต เนื่องจากการแต่งตัวหุ่นให้คล้ายกับคนไว้สำหรับหลอกให้กลัว

1.5 ความเปรียบแบบอติพจน์ (Hyperbole) คือ การใช้คำเกินจริง เพื่อเน้นความรู้สึกทำให้ข้อความนั้นมีน้ำหนักหรือเกิดความซาบซึ้ง ซึ่งผู้อ่านผู้ฟังทราบได้ว่าถ้อยคำหรือข้อความนั้นไม่เป็นจริง เห็นภาพพจน์ได้ง่าย (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2552: 75 - 82) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14 น้ำหน้าตาไหลลงมาเหมือนประภาแพ ผู้ชายคนแรก น้องยอมแลก
ถึงเจ็บไม่แคร์

(เพลงรักกันลองแล)

จากตัวอย่างที่ 14 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้คำเกินจริงที่เน้นความรู้สึกว่า น้ำหน้าตา ที่ไหลลงมาเหมือน “ประภาแพ” คือ เชื้อนรัชชประภา เป็นเชื้อเชื้อนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งเก็บน้ำไว้ให้ชาวบ้าน

ในพื้นที่ได้ใช้สอย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงคนนี้นิยมเสียน้ำตาให้กับผู้ชายที่ตนเองรักมาก เกินล้นเอ่อจนไม่สามารถนับจำนวนได้เหมือนน้ำในเชือกที่กักเก็บน้ำไว้อย่างล้นหลามซึ่งเป็นการใช้คำที่เกินจากความเป็นจริงไม่สามารถขึ้นได้ในชีวิตจริง

ตัวอย่างที่ 15 ซื้หกว่ารักพีจ้งฮู้ ว่าชอบพีราสาจนเท่าฟ้าเท่าถ่า

(เพลงเด็กมุกหล่อ)

จากตัวอย่างที่ 15 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้คำเกินจริงที่เน้นความรู้สึกว่า ความรู้สึกที่ชอบผู้ชายคนนี้นั้นมีมากล้นเหมือนท้องฟ้าอันผืนใหญ่ คำว่า “เท่าถ่า” หมายถึง ใหญ่มาก และ “ราสา” หมายถึง มากมาย ซึ่งทั้งสองคำในบริบททางภาคใต้มีการใช้ในความหมายที่คล้ายคลึงกัน แสดงให้เห็นว่าตามบริบทข้อความข้างต้น บทเพลงสื่อให้เห็นว่าความรักและความชอบที่มีให้คนรักเป็นเพียงแค่คำโกหกเท่านั้น ซึ่งเป็นการใช้คำที่เกินจากความเป็นจริง

ตัวอย่างที่ 16 คิดถึงพีใหม่ อยู่แห่งหนใด รุ่งม้งใหม่ ว่าดวงใจพีจะขาดรอน รอน

(เพลงใจออกอาการ)

จากตัวอย่างที่ 16 ดังข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นการใช้คำเกินจริงที่เน้นความรู้สึกว่า ดวงใจของพีคนนี้นั้นกำลังจะขาดจนสามารถแสดงออกมาเป็นลักษณะอาการที่ถ่ายทอดเป็นคำพูดดังถ้อยคำที่ว่า “รอน รอน” หมายถึง อาการที่อ่อนแรง ใกล้เคียงหมดและสิ้นสุดลง ซึ่งเป็นอาการของหัวใจที่ใกล้จะขาดใจหรือหมดลงหายใจลงในที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววีที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนขึ้นมาเพื่อให้คนร้องได้สื่อสารนั้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะการใช้ความเปรียบที่หลากหลาย และแตกต่างกัน ซึ่งในหนึ่งบทเพลงสามารถพบเจอได้มากกว่าหนึ่งความเปรียบแต่ในผลการวิเคราะห์ข้างต้นผู้วิจัยคัดเลือกบทเพลงมาวิเคราะห์ให้หลากหลายและเพื่อแสดงให้เห็นถึงการใช้ความเปรียบที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการประพันธ์บทเพลงนอกจากนี้ยังมีการเลือกใช้คำศัพท์ของถิ่นได้

2. ลักษณะคำประสมในภาษาไทยที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี

ลักษณะคำประสมที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี จำนวน 100 เพลง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การสร้างคำประสมในภาษาไทยจากบทเพลงบ่าววีด้านความรัก ตามกรอบแนวคิดของราตรี ธีนวารชร (2551) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ส่วนหลักเป็นคำเดียว ส่วนขยายเป็นคำเดียว คือ คำนามประสมกับคำนามหรือคำกริยา ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างดังนี้ ส่วนหลัก (คำเดียว : คำนาม) + ส่วนขยาย (คำเดียว : คำนาม , คำกริยา) (ราตรี ธีนวารชร , 2551: 107) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 19 เหมือนมองสุดสายตา สุดขอบฟ้าราตรีไร้ดาว ความเหงา ก็พลันบังเกิดมา

(เพลงใจออกอาการ)

จากตัวอย่างที่ 19 ดังคำที่ปรากฏข้างต้น เป็นคำประสมที่เกิดจากประสมส่วนหลัก + ส่วนขยาย คือ ความ (น.) หมายถึง เรื่อง, อาการ และ เหงา (ก.) หมายถึง เปลี่ยวใจ, เปล่าเปลี่ยว (ราชบัณฑิต, 2554) เมื่อนำทั้งสองคำมาประสมกันทำให้เกิดความหมายใหม่ที่ว่า “ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความทุกข์ ไม่สบายใจ”

ตัวอย่างที่ 20 เกิดมารักเธอคนเดียว พิศยังไม่เปลี่ยวใจ ห้องใจ

(เพลงเกิดมารักเธอ)

จากตัวอย่างที่ 20 ดังคำที่ปรากฏข้างต้น เป็นคำประสมที่เกิดจากการประสมส่วนหลัก + ส่วนขยาย คือ ห้อง (น.) หมายถึง ส่วนของเรือนหรือตึกเป็นต้นที่มีฝาผนังเป็นตอน ๆ และ ใจ (น.) หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่รู้ รู้สึก นึก และคิด หรือจุดสำคัญของบางสิ่งบางอย่าง หรืออวัยวะสำคัญส่วนหนึ่งของร่างกาย (ราชบัณฑิต, 2554) เมื่อนำทั้งสองคำมาประสมกันทำให้เกิดความหมายใหม่ที่ว่า “ที่พักพิงของหัวใจ หรืออย่างที่เคยได้ยินกันว่า “สี่ห้องหัวใจ” ซึ่งให้ความหมายในทางแนวเดียวกัน จึงทำให้รู้สึกว่าหัวใจที่มีลักษณะแบ่งเป็นห้อง เมื่อประสมคำออกมาสื่อความหมายได้ว่าหัวใจที่มีที่พักพิงได้ดังคำข้างต้น”

2.2 ส่วนหลักเป็นคำเดียว ส่วนขยายเป็นกลุ่มคำ คือ คำนามประสมกับกลุ่มคำกริยา หรือกลุ่มคำนาม หรือกลุ่มคำจำนวนนับ หรือกลุ่มคำบุพบท ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างดังนี้ ส่วนหลัก (คำเดียว : คำนาม) + ส่วนขยาย (กลุ่มคำ : คำนาม + คำกริยา , คำนาม + คำนาม , คำจำนวนนับ + คำกริยา , คำบุพบท + คำนาม , คำกริยา + คำนาม, คำกริยา + คำกริยา) (ราตรี ธีนวารชร, 2551 : 107) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 21 และคงมีบางที่ ที่ตัวน้องคงเห็น พี่วางเว้นจากการเอาใจ

(เพลงทุกหยาดเหงื่อเพื่อเธอ)

จากตัวอย่างที่ 21 ดังคำที่ปรากฏข้างต้น เป็นคำประสมที่เกิดจากการประสมส่วนหลัก + ส่วนขยาย คือ การ (น.) หมายถึง งาน, สิ่งหรือเรื่องที่ทำ และเอาใจ (ก.) หมายถึง คอยปฏิบัติให้ถูกใจ, ตามใจ (ราชบัณฑิต, 2554) เมื่อนำทั้งสองคำมาประสมกันทำให้เกิดความหมายที่คล้ายเค้าวความเดิมจากทั้งสองคำที่ว่า “สิ่งที่คอยปฏิบัติใส่ใจแก่คนรัก อาจเป็นได้ทั้งคำพูด การกระทำ หรือแม้กระทั่งการดูแลในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ” ซึ่งจากตัวอย่างบริบทข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เป็นการละเลยเรื่องความใส่ใจต่อคนรัก แต่เป็นเพียงบางครั้งคราเท่านั้นที่อาจเมินเฉยไป

ตัวอย่างที่ 22 สาวเอยเจ้าร้างแก ให้หลับไม่ลงด้วยความคิดถึง

(เพลงดาวห้วงจันทร์)

จากตัวอย่างที่ 22 ดังคำที่ปรากฏข้างต้น เป็นคำประสมที่เกิดจากการประสมส่วนหลัก + ส่วนขยาย คือ ความ (น.) หมายถึง เรื่อง, อาการ และคิดถึง (ก.) หมายถึง นึกถึง, นึกถึงด้วยใจผูกพัน (ราชบัณฑิต, 2554) เมื่อนำทั้งสองคำมาประสมกันทำให้เกิดความหมายคล้ายเค้าวความเดิมจากทั้งสองคำที่ว่า การที่ระลึกถึง หรือการนึกถึงความสัมพันธ์หรือช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้เมื่อดูจากบริบทข้างต้นทำให้เห็นว่า เป็นการแสดงความรู้สึกที่คอยระลึกถึงคนรักด้วยความห่วงหา และห่วงใย

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าลักษณะคำประสมด้านความรักมักมีคำว่าการ และ ความ เป็นกริยาแสดงสภาพเพื่อสื่อความรู้สึก ความสัมพันธ์ที่ใช้เพื่อสื่อสารและส่งต่อเนื้อหาผ่านบทเพลงทั้งหมด

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาลักษณะความเปรียบและลักษณะการสร้างคำประสมด้านความรักที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี จำนวน 100 บทเพลง พบว่า ลักษณะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงบ่าววี ประกอบด้วย 5 ประเภท ได้แก่ ความเปรียบแบบอุปมา ความเปรียบแบบอุปลักษณ์ ความเปรียบแบบสัญลักษณ์ ความเปรียบแบบบุคคลาธิฐาน และความเปรียบแบบอภิปจน์ ส่วนการสร้างคำประสมด้านความรักพบทั้งหมด 2 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างคำประสมที่มีส่วนหลักเป็นคำเดียว+ส่วนขยายเป็นคำเดียว และการสร้างคำประสมที่มีส่วนหลักเป็นคำเดียว+ส่วนขยายเป็นกลุ่มคำ ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความเปรียบและการสร้างคำประสมเหล่านี้ถูกนำมาใช้ร่วมกันในด้านความรักโดยสื่อผ่านบทเพลงของบ่าววีเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังรู้สึกกินใจ และซาบซึ้งในตัวเนื้อหาที่บทเพลงต้องการนำเสนอ ตลอดจนเกิดความเชื่อในเนื้อหาเพลงดังกล่าวและสามารถเข้าถึงหรือเป็นผู้ร่วมในเหตุการณ์ต่าง ๆ ของบทเพลงเหล่านั้นได้

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าบทเพลงของบ่าววีมักปรากฏความเปรียบอยู่ทุกบทเพลงไม่มีบทเพลงใดที่ไม่ปรากฏความเปรียบเหล่านี้ เพียงแต่บางบทเพลงจะปรากฏมากกว่าหนึ่งความเปรียบ และหากขาดความเปรียบเหล่านี้ไปจะส่งผลให้ตัวบทเพลงดังกล่าวขาดความสมบูรณ์แบบที่ไร้ซึ่งความรู้สึก การมีอารมณ์ร่วมกับบทเพลงและสื่อสารเนื้อหาบทเพลงออกมาได้อย่างไม่กินใจและบทเพลงบ่าววีเป็นความเปรียบโดยมีเนื้อหาความรักที่ถูกเปรียบกับธรรมชาติเสมอ ถึงแม้ว่าเสียง เครื่องดนตรี และอารมณ์ที่สื่อสารผ่านผู้ขับร้อง ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในการสื่อสารบทเพลงแล้วแสดงให้เห็นถึงบริบทของภาคใต้ที่ประกอบอาชีพทำนา การใช้แม่น้ำแทนจิตใจ การใช้ธรรมชาติแทนตัวบุคคล และการใช้สถานที่ท่องเที่ยวชื่อดัง เพราะความเปรียบที่ปรากฏในบทเพลงจากผู้ประพันธ์เพลงถือเป็นส่วนสำคัญที่จะคอยช่วยให้บทเพลงเหล่านั้นสื่อสาร

เนื้อหาออกมาได้อย่างไพเราะน่าฟัง และกินใจได้อย่างมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับ สมเกียรติ รักษ์มณี (2538) ที่พบว่าบทเพลงดังกล่าวถึงแม้จะมีความหลากหลายในการใช้ถ้อยคำของบทเพลงแต่บรรดาเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางของธงไชย แมคอินไตย์ ล้วนแต่ใช้โวหารภาพพจน์ประกอบในการแต่งทั้งสิ้น อาจมากหรือน้อยแตกต่างกันไปจึงแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการใช้โวหารภาพพจน์ในบทประพันธ์ร้อยกรอง โดยเฉพาะบทเพลงนั้น นอกจากลีลา จังหวะและน้ำเสียงของนักร้องแล้ว โวหารภาพพจน์ ช่วยส่งเสริมให้บทเพลงมีความงาม ความไพเราะและเสน่ห์ยิ่งขึ้นได้มากประดุจมีมนต์มหัศจรรย์ให้ผู้ฟังหลงใหลไม่เสื่อมคลายเลยทีเดียว

ทั้งนี้การสร้างคำประสมด้านความรักพบว่ายังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดสอดคล้องกับ ผลการวิจัยดังกล่าว ซึ่งทำให้ทราบว่าผู้ประพันธ์บทเพลงของบ่าววิมุกเขียนบทเพลงที่มีคำประสมด้านความรักเป็นหลัก เช่น การเอาใจ ความคิดถึง ความเหงา ถึงแม้ผู้ประพันธ์บทเพลงจะมีมากกว่าหนึ่งคนแต่ทุกบทเพลงที่ประพันธ์ออกมาล้วนสื่อสารคำประสมในแนวทางเดียวกัน และเป็นการสร้างคำประสมที่ทำให้รู้สึกลึกซึ้ง กินใจเพราะประกอบไปด้วยตัวบริบทและเจตนาที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารแล้วทำให้ผู้ฟังรู้สึกเข้าใจ และสามารถเข้าถึงบทเพลงได้อย่างน่าหลงใหลและลุ่มลึกในเนื้อหาของบทเพลงเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะความเปรียบและการสร้างคำประสมด้านความรักของบทเพลงบ่าววิมุกเพียงศิลปินเดี่ยวและด้านความรักเดียวเท่านั้น หากมีการศึกษาที่มากกว่าหนึ่งศิลปิน หรืออาจมีการศึกษาในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมจะทำให้เห็นผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป และสามารถเปรียบเทียบลักษณะความเปรียบและการสร้างคำประสมดังกล่าวที่ผู้ประพันธ์สร้างบทเพลงนั้น ๆ ที่หลากหลายขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล. 2516. “แบบการเสริมสร้อยในภาษาไทยและเขมร” **กรองภาษาและวรรณกรรม**. พระนคร : ศรีเมืองการพิมพ์

ข่าวสด sanook. 2559. 10 ปีที่รู้จัก “ปาววี อาร์สยาม” นักร้องแดนสะตอ ลูกทุ่งสำเนียงใต้. จาก <https://www.sanook.com/music/2379201/>.

ชุมพร ทุโคกกรวด และคณะ. 2562. วจนะมงคลในพื้นที่ถิ่นอีสานกับการใช้โวหารภาพพจน์. **วารสารช่อพะยอม**. 30(2), 89-97.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. 2552. **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญยงค์ เกศเทศ. 2536. **แลลวดวรรณกรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์.

บรรจบ พันธุเมธา. 2520. **ลักษณะภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เปลื้อง ณ นคร. 2497. **คำบรรยายวิชาคำประพันธ์และหนังสือพิมพ์**. พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อุทิศศิลปสาร, พระยา. 2535. **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ราตรี ชันวารชร. 2551. **การสร้างคำในภาษาไทยสมัยอยุธยา : วิธีสร้างคำประสม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ราชบัณฑิตยสถาน. 2554. จาก <https://dictionary.orst.go.th/>.

สมเกียรติ รักษ์มณี. 2538. โวหารภาพพจน์ในบทเพลงของ ชงไชย แมคอินไตย์. **วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ**. 3(1), 55-63.

ภาษาต่างประเทศ

Noss, Richard B. 1971. *Thai Reference Grammar*. Bangkok : English Language Center of University Development Commission.